

УДК 336.02

І.В. Колупасва, доц., канд. екон. наук, докторант

Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Харків, Україна

Теоретико-методичні аспекти формування механізму регуляторної політики держави

В статті проаналізовано механізм реалізації регуляторної політики держави. Представлено узагальнення поняття «механізм» та представлено власне бачення складових регуляторної політики з урахуванням сучасних економічних умов. Формування дієвого механізму регуляторної політики держави дозволить забезпечити результативність державного управління та ефективність сучасної регуляторної політики.

формування механізму, механізм управління, механізм регуляторної політики

И.В. Колупасова, доц., канд. екон. наук, докторант

Харьковский торгово-экономический институт Киевского национального торгово-экономического университета, г. Харьков, Украина

Теоретико-методические аспекты формирования механизма регуляторной политики государства

В статье проанализирован механизм реализации регуляторной политики государства. Обобщено понятие «механизм» и представлено собственное видение составляющих регуляторной политики с учетом современных экономических условий. Формирование действенного механизма регуляторной политики государства позволит обеспечить результативность государственного управления и эффективность современной регуляторной политики.

формирование механизма, механизм управления, механизм регуляторной политики

Постановка проблеми. Соціально-економічний розвиток держави залежить від дієвості регуляторної політики. Державна регуляторна політика у сфері господарської діяльності в Україні здійснюється з метою: вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання; усунення перешкод для розвитку господарської діяльності. Разом з цим часткове виконання норм регуляторної політики в Україні органами державної влади або невиконання норм та імітація дотримання вимог Закону України від 11.09.2003 № 1160 «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» й становить основну проблему. Тому дослідження проблем здійснення регуляторної політики держави стає пріоритетним науково-практичним завданням, що вимагає вирішення в сучасних умовах євроінтеграційних перетворень та глобалізаційних викликів.

Державне регулювання може ефективно здійснюватися при наявності технологій, інструментів, засобів, механізмів. Мова йде про питання розробки концепції ефективного регулювання з позицій формування механізму регуляторної політики держави, що є актуальним і своєчасним питанням даного дослідження, мета якого – обґрунтування теоретико-методичних аспектів формування механізму регуляторної політики держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування механізмів в економіці займаються відомі вітчизняні теоретики та практики, серед яких варто

відзначити Амосова О.Ю., Галушка Б.П. [2], Дороніну М.С. [6], Іванченко А.В. [10], Кендюхова О. [11], Погрібняка М.А. [14], Чечеля О.М. [17], Дерев'янку О.Г. [5] та інших. Але питання, що стосуються механізму регуляторної політики держави є дискусійними та залишаються відкритими для подальших досліджень, незважаючи на доробки відомих вчених.

Постановка завдання. Метою написання даної статті є дослідження процесів формування регуляторної політики держави задля підвищення результативності державного управління.

Виклад основного матеріалу. Концепція формування механізму регуляторної політики держави не була запропонована ані закордонними, ані вітчизняними дослідниками, тому доцільно навести власне її бачення, на основі чого буде побудовано схему формування механізму регуляторної політики держави. Отже, на нашу думку, державна регуляторна політика – це напрям державної політики, що передбачає синтез правового та економічного регулювання відносин між суб'єктами підприємницької діяльності, а також адміністративних та економічних відносин між регуляторними органами та іншими органами влади й суб'єктами підприємництва, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання та використання податкових важелів як основного інструменту державного регулювання, який направлений на стимулювання легальної господарської діяльності суб'єктів господарювання та детінізації бізнесу.

Поняття «механізм» широко використовується в працях науковців (доробки щодо особливостей функціонування економічного, організаційно-економічного, соціального, соціально-економічного механізмів), а дослідження основ формування механізму здійснюється в межах майже всіх питань, що стосуються забезпечення ефективного управління будь-якою системою, зміст поняття «механізм» знаходиться у полі дискусії науковців. Тому для вирішення задачі формування регуляторної політики держави доцільно дати визначення механізму як поняття. Наведемо декілька визначень категорії та зробимо відповідні узагальнення.

Механізм – це пристрій, що передає або перетворює рух [15]; пристрій, прилад, що здійснює ряд механічних операцій [1]. Таке визначення стосується переважно механістичних систем, але загальну сутність можливо інтерпретувати до будь-якої системи, будова якої визначає сприятливі умови для здійснення її функціонування. Тобто, механізм – це внутрішня будова, система будь-якого процесу.

У словниках містяться і більш абстрактні визначення механізму: сукупність станів і процесів, з яких складається певне фізичне, хімічне та інше явище. [1]; сукупність процесів, прийомів, методів, підходів, здійснення певних дій задля досягнення мети [15]; сукупність станів і процесів, з яких складається певне явище [4].

В економічному словнику-довіднику подається узагальнене визначення господарського механізму: система основних форм, методів і важелів використання економічних законів, розв'язання суперечностей суспільного способу виробництва, реалізації власності, а також всебічного розвитку людини й узгодження її інтересів з інтересами колективу, класу, суспільства. [7]. З даного визначення простежуються важливі складові механізму, а саме: методи, важелі, закони.

Наведені визначення вимагають здійснення декомпозиції системи, будови, що визначає порядок якого-небудь виду діяльності. Так, М.С. Дороніна визначає, що „механізм як складна система має вхід (зовнішній поштовх до дії) та вихід (корисний результат) ... задача проектувальника полягає у тому, щоб підібрати такі елементи й побудувати їх взаємодію таким чином, аби досягти на „виході” необхідних значень усіх істотних параметрів із мінімальними витратами енергії” [6, с. 129].

Реалізація мети у формі отриманого ефекту, який визнається „параметрами із мінімальними витратами енергії”, можлива при наявності відповідних стимулів, здатних генерувати імпульси для дії елементам системи. Мова йде про інструменти, які стимулюють дію механізму. Такими інструментами можливо вважати сукупність процесів, прийомів, методів, підходів, а механізм – здійснення певних дій задля досягнення мети [8].

Деякі дослідники визначають механізм управління як сукупність економічних важелів, способів та методів впливу суб'єкта управління на об'єкт для прийняття їм бажаної для суб'єкта позиції.

Інтерес представляє погляд на визначення механізму управління О. Кендюховим: „механізм управління можна розглядати як систему елементів (цілей, функцій, методів, організаційної структури і суб'єктів) та об'єктів управління, в якій відбувається цілеспрямоване перетворення впливу елементів управління на необхідний стан або реакцію об'єктів управління, що має вхідні посилки і результуючу реакцію” [11, с. 37]. Але дане визначення позбавлене стратегічної мети, тобто головної ідеї, що дає поштовх функціонуванню механізму управління.

Заслуговує уваги визначення механізму державного управління, запропонований Чечелем О. М., який розглядає механізм як систему, яка має складові (цілі, принципи, функції, суб'єкти й об'єкти, метод), і дія механізму якої забезпечує досягнення стратегічної мети і виконання функцій держави [17, с. 109]. Дане визначення враховує ціленаправлену дію механізму, що є важливим. Проте автор недостатньо уваги приділяє важелям як головним інструментам реалізації механізму регуляторної політики. Адже від правильно обраних важелів буде залежати і дієвість механізму, а тому важелі мають буди враховані під час формування механізму регуляторної політики держави.

Як зазначив Іванченко А.В.: «Механізми регулювання є самостійною підсистемою у будь-якій системі регулювання. Більш того, саме механізми регулювання об'єднують суб'єктну і об'єктну підсистеми в цілісну систему регулювання» [10, с. 30]. Таке бачення представляє механізм як технологію впливу, яка включає різноманітний інструментарій: мету, принципи, інформаційне забезпечення, нормативне та правове забезпечення, методи та важелі. Розділяємо позицію Іванченко А.В., який акцентує увагу на тому, що механізм є інтегрованим у загальну систему.

Як зазначив Дерев'яно О.Г. [5], «механізм є інтегральним елементом». Такий підхід підтверджує, що будь-який механізм має бути вбудований в економічну систему і взаємодіяти із внутрішнім середовищем. Отже, механізм реалізації регуляторної політики інтегрується в економічну систему, внаслідок чого відбувається вплив певних чинників як внутрішнього так і зовнішнього середовища. Чинники і визначають вибір тих чи інших важелів (інструментів) механізму регуляторної політики держави.

Регуляторна політика передбачає, з одного боку, організаційно-економічні аспекти регулювання, а з іншого досить важливими є соціальні аспекти. Погоджуємося з баченням того, що соціальний механізм, який відображає соціальну природу суспільства загалом, науковцями досліджується переважно на макрорівні. У той же час кількість його визначень дещо обмежена, зокрема тому, що дана проблема є дещо новою для вітчизняної науки і не так глибоко досліджена, як, наприклад, принципи формування організаційного та економічного механізму. Один з відомих дослідників соціальних відносин, соціального капіталу Т. Заславська під соціальним механізмом розвитку економіки розуміє сталу систему поведінки соціальних груп, а також взаємодію певних груп між собою та з державою щодо питань виробництва, розподілу, обміну, споживання матеріальних благ і послуг; систему, яка регулюється, з одного боку, соціальними інститутами суспільства (державою, господарський механізм,

інститути культури, ідеологія), а з іншого – соціально-економічним станом і свідомістю таких груп [9, с. 59].

Продовжуючи дослідження механізмів, зауважимо, що у наукових працях не досить чітко визначено категорію “соціально-економічний механізм”, сутність якої, на думку автора, можна представити у вигляді синтезу економічної та соціальної складових.

Невелика кількість дослідників, зокрема М. Дороніна, Н. Гавкалова наголошують на необхідності дослідження економічних і соціальних процесів в суспільстві, які є підставою для відтворення нової економічної системи суспільства. Упорядковується поведінка об’єктів управління через інституціоналізацію їх соціальної та економічної підсистем – розроблення системи формальних і неформальних норм (їх ще називають “інструментами”, “важелями”, “нормативами”, “засобами”, “прийомами”, “способами”), за допомогою яких регулюється кожна підсистема та їх взаємодія” [6, с. 130-131; 16, с.18].

Цілком поділяючи таку точку зору, вважаємо, що в процесі взаємодії визначених підсистем відбувається взаємопроникнення соціальних та економічних елементів механізму управління. А в цілому соціально-економічний механізм можна визначити як формування сукупності стратегічних цілей суспільства, функцій, принципів, методів, засобів, важелів управління, що дозволяє здійснити якісні перетворення в процесі взаємоузгодження інтересів і потреб суб’єктів й об’єктів управління, впливу їх на рух засобів виробництва з метою отримання оптимальних значень істотних параметрів системи, що забезпечує отримання соціально-економічного ефекту в процесі ефективного управління (регулювання) (рис. 1).

Зазначений вище опис механізмів мав на меті представити загальне бачення вітчизняними науковцями різноманітних механізмів. А в цілому, механізм регуляторної політики можна розглядати як систему взаємопов’язаних і взаємодіючих інструментів та заходів, що ґрунтуються на принципах, функціях, законах, методах державного управління і спрямовані на створення умов, необхідних для вдосконалення адміністративно-правового й економічного регулювання з метою забезпечення збалансування інтересів всіх суб’єктів управлінської діяльності, підвищення якості державного управління, забезпечення гідних умов життя і праці громадян країни, забезпечення необхідного рівня інтеграційних зв’язків вітчизняної економіки зі світовою, а також досягнення економічного зростання.

Важливим практичним інструментом реалізації механізму регуляторної політики є забезпечення: організаційне (інституційне), інформаційне, правове та ресурсне. Обґрунтування забезпечення представлено детально у дослідженні [12]. Важливу роль у ресурсному забезпеченні має відігравати інтелектуальний та людський капітал. Адже, у сучасному інформаційному суспільстві, яке базується на економіці знань, акцент у конкуренції належить інтелекту, ідеям, вмінням. Недооцінка синтезованого капіталу (людський, інтелектуальний та соціальний капітал), поняття якого було введено Гавкаловою Н. Л. та Амосовим О. Ю. [3], стає однією з причин економічної кризи.

Синтезований капітал створює додаткову вартість, яка приводить до економічного зростання як компанії, так і поступово країни у цілому. Тому вагомим складовим елементом механізму регуляторної політики держави має стати саме синтезований капітал як важливий стратегічний ресурс у формуванні та забезпеченні ефективності регуляторної політики держави. У свою чергу, регуляторна політика держави має бути направлена на генерування синтезованого капіталу, створення наукових платформ (knowledge hubs, brain hubs, innovation centers, creative clusters, magnet cities) з метою капіталізації знань, розробки наукових технологій та відновлення конкурентоспроможності національного виробництва.

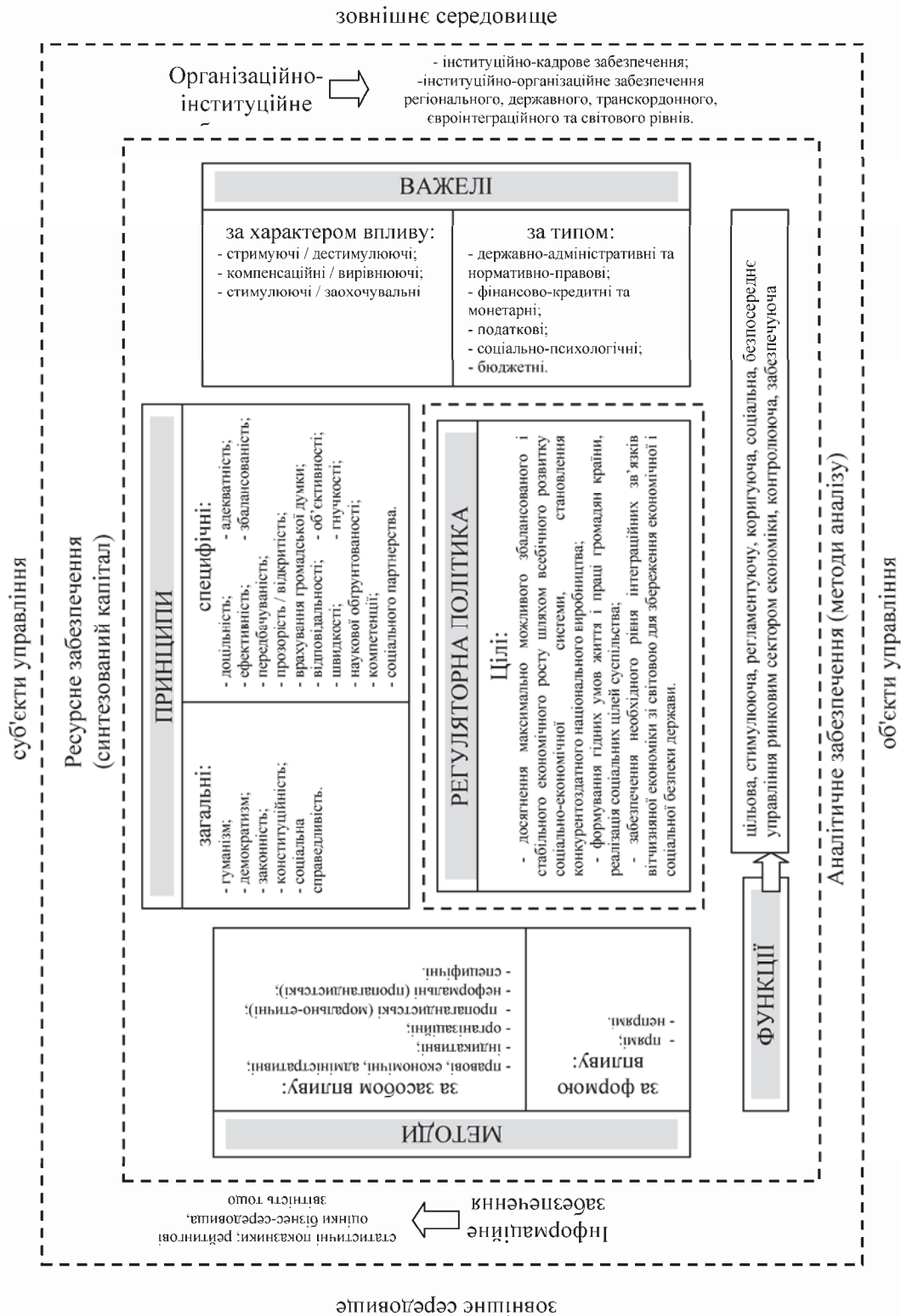

Рисунок 1 – Механізм регуляторної політики

Джерело: розроблено автором.

Аналіз наукової та нормативно-правової літератури дозволив узагальнити принципи регуляторної політики як загальні та специфічні, а також доповнити специфічні принципи принципами: наукової обґрунтованості, компетенції, соціального партнерства [3].

У дослідженні [13] детально проаналізовано та узагальнено важелі регуляторної політики як основні інструменти дієвості механізму. В результаті за характером впливу важелі поділяються на стримуючі / дестимулюючі; компенсаційні / вирівнюючі; стимулюючі / заохочувальні; та за типом - державно-адміністративні та нормативно-правові; фінансово-кредитні та монетарні; податкові; соціально-психологічні; бюджетні.

Представлення механізму регуляторної політики у наочному вигляді базується на логіці автора, що будь-який механізм має відображувати взаємодію суб'єктів та об'єктів управління, враховувати вплив зовнішнього та внутрішнього середовища, а його дія визначається наявним інструментарієм, тобто принципами, функціями, важелями, методами і впливами ресурсного, організаційного, інформаційного та аналітичного забезпечення.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, формування механізму регуляторної політики держави на основі концепції регуляторної політики та методології формування механізмів, наведених вище, дозволить, з одного боку, забезпечувати загальну результативність державного регулювання, що має вплинути на покращення показників господарської діяльності, а з іншого – впроваджувати сучасну регуляторну політику, яка за змістом відповідає сучасним вимогам регуляторної політики високорозвинених країн. Слід підкреслити, що функціонування зазначеного механізму сприяє наявності синергетичного ефекту – необхідної умови створення середовища, притаманного конкурентоспроможній державі.

У подальших дослідженнях буде проаналізовано вплив важелів на ефективність регуляторної політики держави.

Список літератури

1. Амосов О.Ю. Формирование механизма государственного регулирования топливно-энергетического комплекса региона [Текст] / О.Ю. Амосов, Б.П. Галушко // Проблеми економіки. – 2013. – № 3. – С. 21–27.
2. Дороніна М.С. Управління економічними та соціальними процесами підприємства: монографія [Текст] / М.С. Дороніна. – Харків: Вид. ХДЕУ, 2003. – 444 с.
3. Іванченко А.В. Формування та розвиток механізмів державного регулювання зайнятості населення в Україні дис. ... канд. наук з держ управління : 25.00.02 [Текст] / Іванченко Андрій Володимирович; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Класичний приватний університет; наук. кер. Мордвінов О.Г. – Запоріжжя, 2015. – 201 с.
4. Кендюхов О. Сутність і зміст організаційно-економічного механізму управління інтелектуальним капіталом підприємства [Текст] / О. Кендюхов // Економіка України. – 2004. – № 2. – С. 33–39.
5. Погрібняк М. А. Механізм державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: автореф. дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 [Текст] / М.А. Погрібняк; Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя, 2008. – 20 с.
6. Чечель О.М. Принципи та механізми державного регулювання економіки [Текст] / О. М. Чечель // Вісник АМСУ. Серія: «Державне управління». – 2013. – № 2 (9). – С. 103–111.
7. Дерев'яно О.Г. Фінансово-кредитний механізм в системі стратегічного управління [Текст] / О.Г. Дерев'яно // Фінанси України. – 1998. – № 7. – С. 28–34.
8. Тлумачний словник економіста [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://subject.com.ua/economic/dict1/1332.html>
9. Академічний тлумачний словник (1970—1980) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/mekhanizm>
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови [Текст] / Уклад., гол. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: Перун, 2007. – 1736 с.
11. Економічний словник-довідник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://subject.com.ua/economic/dict/161.html>

12. Енциклопедія бізнесмена, економіста, менеджера [Текст] / під ред. Р. Дяківа – К.: Міжнародна економічна фундація. – 2000. – 704 с.
13. Заславская Т. И. Социология экономической жизни. Очерки теории [Текст] / Т.И. Заславская, Р.В. Рывкина. – Новосибирск: Наука. Сибирское отделение, 1991. – 448 с.
14. Управління регіональним розвитком: проблеми та перспективи : монографія [Текст] / Н.Л. Гавкалова, Л.Й. Аведян, Г.М. Шумська та ін. ; за заг. ред. докт. екон. наук, професора Гавкалової Н. Л. – Х. : Вид. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2013. – 400 с.
15. Колупаєва І. В. Інструментарій регуляторної політики держави [Текст] / І.В. Колупаєва // Проблеми економіки. – 2014. – № 4. – С. 407–417.
16. Амосов О.Ю. Капіталізація як стратегічний напрям розвитку регіону [Текст] / О.Ю. Амосов, Н.Л. Гавкалова // Економіка і регіон . – 2011. – № 2(29). – С.55–58.
17. Колупаєва І.В. Підхід до тлумачення важелів регуляторної політики [Текст] / І.В. Колупаєва // Бізнес Інформ. – 2014. – № 10. – С. 48–55.

References

1. Amosov, O. Yu., & Halushko, B. P. (2013). Formirovaniie mekhanizma gosudarstvennogo regulirovaniia toplivno-enerheticheskogo kompleksa regiona [Formation of the mechanism of state regulation of the fuel and energy complex of the region]. *Problemy ekonomiky*, 3, 21-27. [in Russian].
2. Doronina, M. S. (2003). *Upravlinna ekonomichymy ta sotsialnymy protsesamy pidpryyemstva [Management of economic and social processes of the enterprise]*. Kharkiv, KhDEU [in Ukrainian].
3. Ivanchenko, A. V. (2015) Formuvannia ta rozvytok mekhanizmiv derzhavnoho rehuliuвання zajniatosti naselennia v Ukraini [Formation and development of mechanisms of state regulation of employment in Ukraine]. *Candidate's thesis. Zaporizhzhya* (in Ukrainian)
4. Kenduhov, O. (2004). *Sumist ta zmist organizatsiyno-ekonomichnogo machanizmu upravlinna intelektualnym kapitalom* [The essence and content of organizational and economic mechanism of intellectual capital company]. *Ekonomika Ukrainy - Ukraine economy*, 2, 33-39 [in Ukrainian].
5. Pohribnyak, M. A. (2008). Mekhanizm derzhavnoi rehuliatornoj polityky u sferi hospodarskoj diialnosti [The mechanism of Regulatory Policy in Economic Activity]. *Extended abstract of candidate's thesis. Zaporizhzhya* [in Ukrainian].
6. Chechel, O.M. (2013). Princypy ta machanizmy dergavnogo reguluvannya ekonomiky [The principles and mechanisms of state regulation of the economy]. *Visnyk AMSU. Serii: «Derzhavne upravlinnia» - Journal of the Academy of Customs Service of Ukraine. Series: "State Government"*, 2(9), 125–135 [in Ukrainian].
7. Derevianko, O. G. (1998), Finansovo-kredytnyi machanizm v systemi strategichnogo upravlinna [Financial and credit mechanism in the system of strategic management]. *Finansu Ukrainu - Finance of Ukraine*, 7, 28-34 [in Ukrainian].
8. Tlumachnyi slovnuk ekonomista [Dictionary of economics]. (n.d.). *subject.com.ua*. Retrieved from <http://subject.com.ua/economic/dict1/1332.html> [in Ukrainian].
9. Academicnyi tlumachnyi slovnuk [Academic Dictionary]. (n.d.). *sum.in.ua*. Retrieved from <http://sum.in.ua/s/mekhanizm> [in Ukrainian].
10. Busel, V. T. (Eds.). (2007). *The Great Dictionary of the modern Ukrainian language*. Irpin: Perun.
11. Economicnyi slovnyk-dovidnyk [Economic Dictionary Directory]. (n.d.). *subject.com.ua*. Retrieved from <http://subject.com.ua/economic/dict/161.html> [in Ukrainian].
12. Diakiv, R. (Eds.). (2000). *Encyclopedia of businessman, economist, manager*. Kiev: Mignarodna ekonomichna fundatsia.
13. Zaslavskaja, T.I., & Ryvkina, R.V. (1991). *Sociologija jekonomicheskoy zhizni. Ocherki teorii [Sociology of economic life. Essays on the theory]*. Novosibirsk: Nauka. Sibirskoe otdeleniye [in Russian].
14. Havkalova, N. L., Avedian, L. I., & Shumska, H. M. (2013). *Management of regional development: problems and prospects*. N.L.Havkalova (Ed.). Kharkiv: HNEU im. S. Kuznetsyia.
15. Kolupaeva, I. V. (2014). Instrumentary reguljatornoy polityki dergavu [Tools regulatory policy]. *Problemy ekonomiky - Problems of Economics*, 4, 407-417 [in Ukrainian].
16. Amosov, O. Yu. & Gavkalova, N. L. (2011). Kapitalizatsia yak strategichnij napryam rozvutku regionu [Capitalization as the strategic direction of regional development]. *Economica i region - Economy and region*, 2 (29), 55-58 [in Ukrainian].
17. Kolupaeva, I. V. (2014). Pidhid do tlumachennya vageliv reguljatornoy polityki [The approach to the interpretation of regulatory policy instruments]. *Bisness Inform - Inform Business*, 10, 48-55 [in Ukrainian].

Irina Kolupaieva, Associate Professor, PhD in Economics (Candidate of Economic Sciences)

Kharkiv Trade and Economics Institute of Kyiv National Trade and Economics University, Kharkiv, Ukraine

Theoretical and Methodological Aspects of the Formation of the Government Regulatory Policy Mechanism

Formation of regulatory policy mechanism is important issue that is the basis for this study. The purpose of the article is to investigate theoretical and methodological aspects of the formation of regulatory policy mechanism.

The mechanism of implementation of regulatory policy has been analyzed in the article. Generalization of the concept "mechanism" and own vision of the components of regulatory policy, taking into account current economic conditions have been presented in the research. Presentation of regulatory policy mechanism in visual form reflects the interaction of subjects and objects of management, in accordance to the external and internal environment. The effect of regulatory policy mechanism has been determined by the existing instruments, i.e. the principles, functions, levers, methods and influences resource, organizational, informational and analytical providing.

Formation of regulatory policy mechanism concerning the theoretical and methodological aspects, on the one side, will ensure the overall effectiveness of the government which should be reflected in improvement of indicators of economic activity, on the other side will disseminate current regulatory policy that corresponds to the integration priorities. The functioning of the regulatory policy mechanism promotes synergistic effect - a necessary condition of creation of a competitive domestic environment.

formation mechanism, management mechanism, regulatory policy mechanism

Одержано (Received) 23.11.2016

Прорецензовано (Reviewed) 25.11.2016

Прийнято до друку (Approved) 28.11.2016

УДК 339.54

М.І. Ланова, доц., канд. екон. наук

Кіровоградський інститут державного та муніципального управління Класичного приватного університету, м. Кропивницький, Україна

Вплив ризиків на механізм фінансування переробної галузі АПК у зв'язку з циклічністю економіки

В статті аналізується вплив фінансових ризиків на діяльність підприємств переробної галузі АПК для визначення необхідних обсягів фінансових ресурсів та їх оптимізації, визначено потенційні можливості переробних підприємств АПК щодо їх формування за рахунок власних коштів і варіантів залучення зовнішніх інвесторів. Крім того, досліджено значення коливання показників економіки, які становлять ризики впровадження механізмів фінансування переробних підприємств АПК.

управління ризиками, державне регулювання, механізм цінової підтримки, циклічність економіки, упередження ризиків

М.И. Лановая, доц., канд. экон. наук

Кіровоградський інститут державного та муніципального управління Класичного частого університету, г. Кропивницький, Україна

Влияние рисков на механизм финансирования перерабатывающей отрасли АПК в связи с цикличностью экономики

В статье анализируется влияние финансовых рисков на деятельность предприятий перерабатывающей отрасли АПК для определения необходимых объемов финансовых ресурсов и их оптимизации, определены потенциальные возможности перерабатывающих предприятий АПК относительно их формирования за счет собственных средств и вариантов привлечения внешних инвесторов. Кроме того, исследовано значение колебания показателей экономики, которые являются составляющими рисков внедрения механизмов финансирования перерабатывающих предприятий АПК.

управление рисками, государственное регулирование, механизм ценовой поддержки, цикличность экономики, предупреждение рисков